

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی شان نزول آیه شراء در تفاسیر شیعه و سنی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تفسیری آلام‌الرحم، دوره 2، شماره 5 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده‌گان:

هدی بستانی - دانش پژوه سطح ۴، تفسیر و علوم قرآن، جامعه‌الزهراء

سید حسین شفیعی دارابی - استادیار گروه تفسیر و علوم قرآن، جامعه‌المصطفی

فاطمه صابری - دانشجوی دکتری گروه فقه و علوم قرآن، مجتمع آموزش عالی بنت‌الهـدـی

خلاصه مقاله:

شان نزول آیات، نقشی کلیدی در فهم عمیق و دقیق آیات قرآن کریم ایفا می‌کند. از این رو، بررسی دقیق آن از وظایف اصلی مفسران در تبیین و تفسیر صحیح آیات به شمار می‌رود. آیه ۲۰۷ سوره مبارکه بقره، معروف به «آیه شراء»، یکی از آیاتی است که متكلمان و مفسران شیعه برای اثبات فضیلت و مقام امام اعلیٰ A به آن استناد می‌کنند. بدون شک، آگاهی از مفاد و جزئیات شان نزول این آیه، می‌تواند در درستی یا نادرستی این استناد، نقشی راهگشا داشته باشد. لذا، این مقاله با رویکردی توصیفی - تحلیلی، به دنبال پاسخ‌گویی به این پرسش است: که: دیدگاه مفسران فرقیین (شیعه و سنی) در مورد شان نزول آیه شراء چیست؟ بر اساس یافته‌های این پژوهش، اکثریت قریب به انفاق مفسران شیعه، نزول آیه فداکاری را به فداکاری و جانفشنانی امام اعلیٰ A در «لیله‌المیت» نسبت می‌دهند. در مقابل، اکثر مفسران اهل سنت از طرح این شان نزول خودداری می‌کنند و یا نام امام اعلیٰ A را در کنار دیگر صحابه ذکر می‌کنند. تنها حاکم حسکانی، محدث حنفی قرن پنجم، با نظر مفسران شیعه موافق است و نزول این آیه را مختص به امام اعلیٰ A می‌داند. به نظر می‌رسد فضای سیاسی حاکم بر جامعه اسلامی، به ویژه در قرون اولیه، که آکنده از کینه‌ها و خصومت‌ها نسبت به امیرالمؤمنین A بود، عامل اصلی انکار شان نزول مورد نظر توسط اکثر مفسران اهل سنت باشد.

کلمات کلیدی:

آیه شراء، تفسیر تطبیقی، شان نزول، لیله المیت، مفسران فرقیین

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2027144>

